

ТРИБУНА ТРУДЯЩИХ

23 жовтня 2004 р.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА
ХАРКІВСЬКОГО РАЙОНУ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Заснована 18 липня 1937 року

Спеціальний випуск
для Безлюдівської
територіальної громади

ТРОХИ ІСТОРІЇ

БЕЗЛЮДІВКА: ВІД БРОНЗИ ДО АТОМА

На території Безлюдівки було 9 поселень періоду пізньої бронзи (початок 1 тис. до н.е.) і 2 поселень скіфських племен (4-2 в. до н.е.).

Уперше згадується слобода з такою назвою в документах 1660-х років як про козацьке поселення, розташоване в 12 верстах від Харкова.

За переписом 1750 р. у слободі проживало 770 чоловіків і 700 жінок.

У 18 ст. через слободу побудували дорогу з твердим покриттям од Харкова до Васищевого.

У XIX ст. значна частина козаків стала державними селянами. Землю одержували тільки чоловіки. У селі було багато куркулів. З ростом промисловості вони йшли до Харкова на заводи і фабрики.

Перше навчання грамоті почалося в 1865 р. у селянській хаті, де вчилися два учні. Один з них Данило Гаврилович Пономаренко — перший грамотний житель Безлюдівки. А в 1880 р. у селі було відкрито 3-класне училище, пошта, волосна управа. Була чайна, ратуша, банк, на засоби земства побудоване зернохосвище. Заселялися Пиборівка, Зозулівка, Залуччя. До Безлюдівської волості входили села Безлюдівка, Васищево, Лизогубівка, Темнівка, Кирсанове, Шубине, Хорошеве. Село бідувало. Будинки були дерев'яними, критими соломомою, димоводи виплетені з хмизу, тому часто виникали пожежі. У 1905 р. на Морозівці згоріло 70 будинків.

У роки революції 1905-1907 рр. селяни вирубували ліс, що належав поміщику із села Бабаї. Були випадки розподілу куркульської землі.

У 1910 р. через село пройшла Північно-Донецька залізниця, побудована нова 3-класна школа, у якій навчалися 83 учні.

У грудні 1917 року в селі була проголошена радянська влада, а вже через рік — створений більшовицький ревком. Його першим головою був П. Кирбаба. У Безлюдівці для боротьби з куркульством створили комбід, який очолює Д. Коц.

У 1927 р. селяни за власною ініціативою організували сільгоспартіль «Городник», до якого увійшли 23 селяни-бідняки.

У 1928 р. село нараховувало 800 дворів і 7,5 тис. десятин землі. У 1930 р. члени комбівду вступили в товариство із загальною обробкою землі ім. Петровського, що стало базою для утворення колгоспу ім. Петровського. Було розкуркулено 52 родини, організовано 3 колгоспи. У 1936 р. вулиці вперше одержали назви, будинки були пронумеровані.

З 1938 р. Безлюдівка стала селищем. 22 жовтня 1941 року Безлюдівку захопили фашисти. Насильно в Німеччину було відправлено близько 150 чоловік; 30 жителів селища і 12 військовополонених розстріляли.

У Великій Вітчизняній війні брали участь 983 жителі селища. Загинуло 124, 798 було нагороджено орденами і медалями. У пам'ять про загиблих за визволення Безлюдівки на двох братських могилах споруджені пам'ятники й обеліск Невідомому солдату.

23 серпня 1943 року селище визволене від фашистських загарбників.

У 1950 році відбулося об'єднання всіх колгоспів в одну сільгоспартіль «Перемога», що в 1964 році реорганізували в радгосп «Безлюдівський».

У 1968 році селище було повністю електрифіковане і радіофіковане. З 1995 року радгосп «Безлюдівський» реорганізували в КСП «Безлюдівка», головою правління якого обрано В. Сосяницького. Нині функціонують приватні підприємства — «Комунар» і «Агат». Радгосп «Поля зрошення» з 1975 року став радгоспом «Харківська овочева фабрика». У 60-70 роках побудовані дороги з твердим покриттям.

З 1968 року на території селища працює два кар'єри.

У 70-х роках почалося інтенсивне будівництво житла. Були зведені два мікрорайони — «Меліоратор» і «Мостобудівник», у 70-80 роках — мікрорайон «Центральний».

У селищі розміщені промислові, транспортні, будівельні організації: «Харківське кар'єроуправління», Харківське управління зрошувальних систем, «Моноліт-Інком», «АБ ХВС», СПМК-220, «ЮСІ», «УНІПАК-СВ» та інші.

Працюють дитячий садок, дві середніх школи, лікарня, аптека, три бібліотеки, пошта, АТС, ринок, дві перукарні, майстерня з ремонту взуття.

У 1999 році селище телефонізоване, а в 2002-му — газифіковане.

На території селища діють осередки політичних партій: НДП, Партія регіонів, СДПУ(о), СПУ, а також громадські об'єднання та організації: Спілка ветеранів Афганістану, первинна організація «Союзчорнобилів», первинне товариство «Святославської застави», рада ветеранів, жіноча рада, Спілка молоді та студентів. Очолює Безлюдівську селищну раду Рябоконт Олександр Миколайович з липня 1994 року.

ВІДГОМІН ПОДІЇ

Директор юридичного ліцею В. Губарева розповіла, що кожного року у велике життя зі стін закладу виходить близько 70 випускників. Скажімо, торішні медалісти Ганна Шиліна, Олег Коваль, Надія Пархоменко і Євгенія Полупан — молодь творча, неординарна. А Юлія Зозуля, яка протягом 2-х років була президентом учнівського органу самоврядування, також стала переможницею обласного конкурсу «Напиши листа губернатору». Вона отримала рекомендаційний лист від голови облдержадміністрації Є. Кушнар'єва щодо вступу її до Харківського державного педагогічного університету ім. Г. Сковороди. Це дуже висока нагорода.

— Ми уклали угоду з НТУ «Харківський політехнічний інститут», згідно з якою випускники фізико-математичного класу Леонід Зозуля та Юрій Шульга уже є студентами цього вузу, — розповідає В. Губарева.

Торік на випускному вечорі О. Аністарова подарувала Ганні годинник і побажала, щоб він відрізнявся тільки щасливими хвилинами, з яких складалося б усе життя дівчини.

М. ПАРХОМЕНКО.

ВЛАДА Є. ВЛАДА ДІЄ

УВАГА — НАЙКРАЩІ ЛІКИ

Про приїзд представників райдержадміністрації у Безлюдівському і Будянському відділеннях медико-соціальної реабілітації знали заздалегідь. Адже вони обіцяли відвідати їхні колективи і познайомитися із станом роботи в цих закладах. Але про те, що гості з'являться до них не з пустими руками, схоже, не здогадувалися. Бо коли у Безлюдівці з «Газелі» почали виносити упаковані пральну машину «Самсунг», потужний водонагрівач і кольоровий телевізор, то на обличчях персоналу відділення не важко було прочитати змішане почуття радісного здивування і вдячності.

До речі, вдячність була не тільки мовчазною. Її висловила завідувача відділом медико-соціальної реабілітації Г. Шестакова.

Тепла і щира відбулася зустріч керівників виконавчої влади району з ветеранами, самотніми людьми в палатах. В одній із них пенсіонерка Р. Лесяцька висловила глибоку подяку керівникам нашого регіону за ту турботу і увагу, яку вони приділяють літнім людям, за суттєву матеріальну допомогу відділенню, де лікуються ветерани, відновлюють своє здоров'я. І це найцілліші ліки.

Зворушені такою зустріччю, гості подякували за добрі побажання на адресу влади і підкреслили, що для них го-

ловне, щоб до тих, кому необхідна опіка держави, добре ставилися. І це поцікавилися, як організоване харчування пацієнтів, на що селищний голова О. Рябоконт відповів, що годують їх тричі на день. Причому обід складається з трьох страв, перша і друга обов'язково з м'ясом. А працівники соціальної служби допомагають престарілим зробити за їхні кошти додаткові покупки.

Медпрацівники відділення зазначили, що встановлення водонагрівача дасть змогу людям приймати теплий душ, а телевізор у кімнаті відпочинку значно збагатить їхній вільний час. Але прохали знайти можливість допомогти в ремонті приміщення.

Створення подібних відділів медико-соціальної реабілітації в Безлюдівці — лише перші кроки у важливій справі, започаткованій райдержадміністрацією і управлінням праці та соціального захисту населення. Ще один такий створюється в Пісочині, куди відразу і поїхали гості, щоб познайомитися з ходом робіт. А до кінця року при наявності коштів плануються їх відкрити в Південному і Циркунах. Це дозволить на 70 відсотків розвантажити лікарні, зберегти медперсонал. Виграє від цього і населення.

А. КОРЗАЙ.

З ПОГЛЯДОМ У МАЙБУТНЄ

І Є В НАС ГОРДІСТЬ, І Є КРАСА

Цей погожий вересневий ранок учні Безлюдівського юридичного ліцею запам'ятають надовго. Після літнього відпочинку злетілися вони, наче пташенята, до рідного гніздечка, наповнюючи шкільне подвір'я гомінким щебетом дитячих голосів. Раніше від усіх прийшли першокласники, їм швидко хочеться сісти за парти і помандрувати до Країни знань.

З приємною місією на урочистості прибули представни-

ки Південної залізниці для вручення подарунків учням од В. Остапчука. Перший заступник начальника служби Південної залізниці О. Чистов вручив школярам спортивний інвентар, а першокласникам — запрошення для прогулянки дитячою Південною залізницею.

Селищний голова О. Рябоконт привітав учнів, учителів, батьків з новим навчальним роком та висловив подяку В. Остапчуку за підтримку та допомогу у вирішенні соціаль-

них проблем селища.

Затамувавши подих, слухали вихованці юридичного ліцею виступ ветерана Великої Вітчизняної війни Ю. Сабади.

— Життя в Україні з кожним роком краще. І ми, ветерани, постійно і посилено сприятимо цьому.

Гімн ліцею співав семисотголосий хор його вихованців. У піднебесся лінули слова: «І є в нас воля, І є в нас доля, І є в нас гордість, І є краса!»

Наш кор.

ДОБРЕ СЛОВО УСІМ ПРИСМНЕ...

ЗУСТРІЧАЮТЬ ІЗ РАДІСТЮ

Хочу висловити найщирішу подяку нашим обранцям за піклування й допомогу незахищеним людям похилого віку. Люди щирої душі, доброго серця, на перше місце ставлять турботу і чуйність, завжди знаходять час для спілкування з виборцями. Хоча і несуть на своїх плечах не легку ношу відповідальності за долі людські, але не уникають крутих підйомів і гідно долають їх.

Про чуйність і доброту говорить такий приклад. Я людина похилого віку, інвалід І групи, прикута до ліжка. Через тяжку хворобу змушена була залишити Безлюдівську школу № 2, де пропрацювала 25 років. Була вчителькою старших класів і пам'ятаю, яким святом був для нас випускний вечір, що ставав півтюкою в житті юнакам і дівчатам. Ось і в переддень цього свята до мене завітали начальник юридичного факультету Національного університету внутрішніх справ В. Тесленко і депутат районної ради, директор Безлюдівського НВК В. Губарева. Вони привітали мене із шкільним святом випускників, подарували букет квітів і продуктивний набір.

Більшість депутатів — це люди особливого складу, які живуть інтересами району, нікого не залишають без уваги, завжди прагнуть допомогти. Мені у спадщину дістався будинок з опалювальною площею 86 кв. м. Я одержую мізерну пенсію і оплатити опалювання не можу, тому звернулася до депутатів з проханням, щоб

мені надали субсидію на загальну площу. І за сприяння керівників району мені не лише надати таку субсидію, а й виділили грошову допомогу на придбання ліків.

Не можу не згадати і районного депутата, директора Безлюдівського НВК з правовим ліцеєм В. Губареву, чуйну, енергійну і працюючу людину. На перше місце в роботі підколективу вона ставить порядність, взаєморозуміння, людяність, допомогу незахищеним. Мені часто доводиться звертатися за фізичною допомогою до Віри Олександрівни. І жодного разу мені не відмовили — ні вона, ні учителі та учні. В. Павленко, Ю. Живодан та інші члени колективу разом з учнями цього року посадили картоплю на городі, двічі його пропололи. Віра Олександрівна, знаючи поганий стан мого здоров'я, часто телефонує, запитує, яка допомога мені потрібна. Я безмежно вдячна В. Губаревій, учителям і учням за допомогу і увагу.

Шановні депутати і Віро Олександрівно! Ви ведете за собою чималий загін однодумців, здатних спершу думати про загальну справу, а потім про себе. Вас не залишають байдужими турботи багатодітних сімей і ветеранів, інших незахищених верств населення. Для них у вас завжди є час, добре слово. Мешканці району завжди чекають і зустрічають вас із радістю в будні і свята.

Щастя, добра вам усім. Бережи вас Бог.
К. ОСТАПЕНКО.

МИЛОСЕРДЯ

Виховують людяність

Хочу виразити найщирішу подяку директору Безлюдівського НВК з правовим ліцеєм В. Губаревій, завучам К. Кузьменко, З. Литовченко та класному керівнику 11 класу, вчителю історії В. Павленку за людяність, добрі серця, які, я думаю, ніколи не скам'януть у цих людях.

Віра Олександрівна, директор НВК, — людина чуйна, добра, енергійна і працююча. На перше місце в роботі підколективу ставить порядність, людяність, взаєморозуміння. Це втілюють у життя педагоги і учні.

Я самотня людина похилого віку, нерухома, живу у важких умовах — як фізично, так і морально. Настала весна — треба обробити город, який є матеріальною основою мого життя. Знаючи моє важке становище, В. Губарева часто телефонує додому і запитує:

— Чим вам допомогти?
Цими словами вона полонить мою душу і серце. Я часто звертаюся за допомогою до Віри Олександрівни. І жодного разу вона та члени її колективу мені не відмовили. І цього разу я звернулася за допомогою скопати і посадити город. Завучі З. Литовченко і К. Кузьменко організували учнів мені на допомогу, роботою яких керувала вчитель історії В. Павленко. Учні працювали старанно, завзято, організовано. Скопали грядки, висадили картоплю, пропололи озими, посадили моркву, буряки. Але цим не обмежились, добровільно використовували старе дерево, обрізали зайві гілки на вишні, прибрали на подвір'ї. Працювали дружно, душевно, весь час питаючи: «Що вам ще допомогти?» Велике спасибі одинадцятикласникам Андрію Іванчуку, Антону Самойленку, Саші Пономаренку, Ярославу Дубовику, Роману Вионг, Ігорю Коцу, Олександрі Кривоносу, Валерії Біленко, Ані Шип, Аліні Підкопай, Ані Лушпині. Дуже добре організувала роботу учнів класний керівник В. Павленко. Я вдячна учням і вчителям за моральну і фізичну підтримку, за людяність, душевність, за те, що вони не полишають мене в біді у скрутний час.

К. ПОЛУПАН.

сел. Безлюдівка.

СТАЛЕВЕ ПЛЕЧЕ ПІВДЕННОЇ ЗАЛІЗНИЦІ

НАШИ ИНТЕРВЬЮ

ПРОБЛЕМЫ
БЕЗЛЮДОВКИ
РЕШАЕТ ЮЖД

Всего в нескольких километрах от Харькова раскинулся поселок Безлюдовка, в котором проживает около 10 тысяч человек. И вот уже десять лет поселковый совет возглавляет Александр Николаевич Рябоконь, человек, глубоко за эти годы изучивший все его многочисленные проблемы. Это понимаешь сразу, с первых минут общения с ним.

— Александр Николаевич, как я понял из нашего разговора, проблем в поселке хоть отбавляй. А какое участие в их решении принимает Южная железная дорога?

— За два последние месяца жителям нашего поселка Южная железная дорога и ее начальник Виктор Николаевич Остапчук оказали огромную помощь. Прежде всего железнодорожники помогли в установке и монтаже водонапорной башни, которая улучшит водоснабжение жителей микрорайона по въезду Октября. Старая башня, прослужившая более тридцати лет, давно пришла в негодность. Происходили частые порывы сети, вода затапливала подвалы, шла по дорогам, а устранить все неисправности было невозможно. Но самое главное — от этого страдали жители вторых этажей, в квартиры которых вода не поступала из-за слабого напора.

Два года назад поселковый совет приобрел новую башню, но из-за отсутствия в бюджете средств установить ее не смог. И тогда на помощь пришла железная дорога, которая ее установила и смонтировала. В результате уже нынешней осенью заметно улучшится водоснабжение всего микрорайона. Кроме того, с помощью дороги запланировано приобретение трех глубинных насосов для улучшения водоснабжения всего поселка. Это один из самых острых вопросов для Безлюдовки, который долгое время оставался у нас нерешенным.

Сейчас с помощью ЮЖД проводятся также работы по капитальному ремонту дороги в микрорайоне Мостостроителей протяженностью более километра. Словом, все работы, которые мы обговаривали с руководством Южной железной дороги, полностью выполняются. Хотя, естественно, в таком большом поселке, как наш, все проблемы за столь короткое время решить невозможно. Но мы стараемся это делать. И не без помощи железной дороги.

— А оказывают ли железнодорожники помощь детским и школьным учреждениям поселка?

— Оказывают и немалую. Например, второй общеобразовательной школе они помогли с благоустройством территории, выложили плиткой площадку в 140 квадратных метров, где проходят первые звонки, выпускные вечера и другие школьные мероприятия. Завезли комплект школьной мебели для начального класса, подарили набор спортивного инвентаря. В этом году вместе планируем газифицировать в этой школе котельную. В юридическом лице работники Южной произвели капитальный ремонт канализации в подвальном помещении, вручили спортивный инвентарь. Большую работу провели в детском садике. Отремонтировали там фасад и внутренние помещения.

— Железная дорога помогает только учреждениям поселка или и конкретным его жителям?

— Конечно, Южная магистраль работает с нами не только по таким, а бы сказал, глобальным вопросам. Не забывает она и о конкретном человеке. Скажем, 1 октября, в День пожилого человека, железная дорога всем нашим одиноким пенсионерам, которые находятся на обслуживании отдела социальной помощи (а их 88 человек), вручила продуктовые наборы. Казалось бы, незначительный факт, а каждому ветерану такое внимание очень приятно. Не забыли железнодорожники и об участниках боевых действий, которым в День освобождения Безлюдовки от фашистских захватчиков тоже была оказана материальная помощь. Кроме того, два заместителя директора юридического лица по бесплатным путевкам, предоставленным ЮЖД, отдохнули в ее прекрасном санатории. А ребята двух наших школ ездили на Малую железную дорогу, другие бесплатные экскурсии, организованные железнодорожниками.

— Сотрудничество поселкового совета с Южной дорогой началось недавно?

— Нет, наша дружба длится не первый год. А конкретно с середины 90-х годов, когда и поселковому совету, и ЮЖД сложилось было выживать в новых экономических условиях. Но и тогда мы совместно решали вопросы по обеспечению теплом микрорайона Мостостроителей, который отапливался от промышленной котельной треста «Юго-Западнегострой» и те огромные затраты ложились на плечи жителей поселка. Эти времена, я думаю, они хорошо помнят. Вместе с железной дорогой в 1998 году была запущена новая котельная с прекрасным оборудованием, которая сняла все вопросы по обеспечению теплом жителей микрорайона. С того времени и зародилось наше сотрудничество. И теперь, когда бюджет не позволяет нам нормально заниматься обустройством поселка, мы, по мере необходимости, обращаемся за шефской помощью к Южной железной дороге. И она нам никогда не отказывает. Пользуясь случаем, хотел бы поблагодарить начальника ЮЖД Виктора Николаевича Остапчука, начальника службы строительно-монтажных работ и гражданских сооружений Александра Дмитриевича Герасименко, всех железнодорожников за активное участие в решении наших проблем и огромную помощь поселку.

Илья КОЖИНОВ.

Начальник ЮЖД Виктор Николаевич Остапчук очень интересный собеседник. Он как свои пять пальцев знает чем дышит их огромный трудовой коллектив, какие задачи решают сегодня, что значимое следует сделать завтра. Вот почему Южная нынче флагман народного хозяйства. А коль твой коллектив живет хорошо, помоги соседям. Ибо только общими усилиями можно достичь желаемого процветания в государстве.

ДЕНЬ ПОСЕЛКА

ДОБРЫЙ СЛЕД ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНИКОВ

В воскресный солнечный день сотни жителей Безлюдовки собрались на местном стадионе, чтобы отметить день своего поселка и 61-ю годовщину его освобождения от немецко-фашистских захватчиков. Пожалуй, ни один населенный пункт Харьковского района не потерял столько жителей на фронтах Великой Отечественной, а многие семьи не дождались их домой после Победы. Поэтому собравшиеся минутой молчания почтили их память и поклялись, что будут достойными продолжателями их славных традиций.

Открывая торжественный митинг, поселковый голова Александр Рябоконь поблагодарил ветеранов за их подвиг, пожелал им здоровья и долгих лет жизни, заверил бывших фронтовиков, что они никогда не останутся без поддержки. А затем он представил гостей, в том числе начальника службы строительно-монтажных работ и гражданских сооружений Южной железной дороги Александра Герасименко.

— Я хочу поздравить всех присутствующих со знаменательной датой в жизни нашего поселка — Днем его освобождения, — сказал выступивший на митинге Александр Герасименко. — Пожелать всем его

жителям тепла, уюта, семейного благополучия. А мы, железнодорожники, постараемся, чтобы у вас было как можно меньше проблем.

Надо сказать, то, что делает в Безлюдовке Южная дорога, ее конкретные дела, сегодня хорошо известны многим жителям поселка. И седовласым ветеранам, и людям среднего возраста, и даже школьникам. Накануне нового учебного года железнодорожники выполнили ремонтные работы в детском садике, местном юридическом лице и общеобразовательной школе № 2.

Кроме того, с помощью железной дороги в Безлюдовке установлена новая водонапорная башня. Существующая, которая об-

служивает 12 многоэтажных домов и детсад на 140 мест, давно находится в аварийном состоянии.

— С установкой новой башни, сможем развивать водопроводную сеть и внутри частного сектора, где верхние горизонты воды не пригодны для питья, — говорит заместитель Безлюдовского поселкового головы Николай Новосельцев. — А это значит, что примерно еще 300-400 домовладений тоже будут потреблять эту воду. Я рад, что у нас с железной дорогой сложились тесные партнерские отношения и мы имеем таких прекрасных шефов.

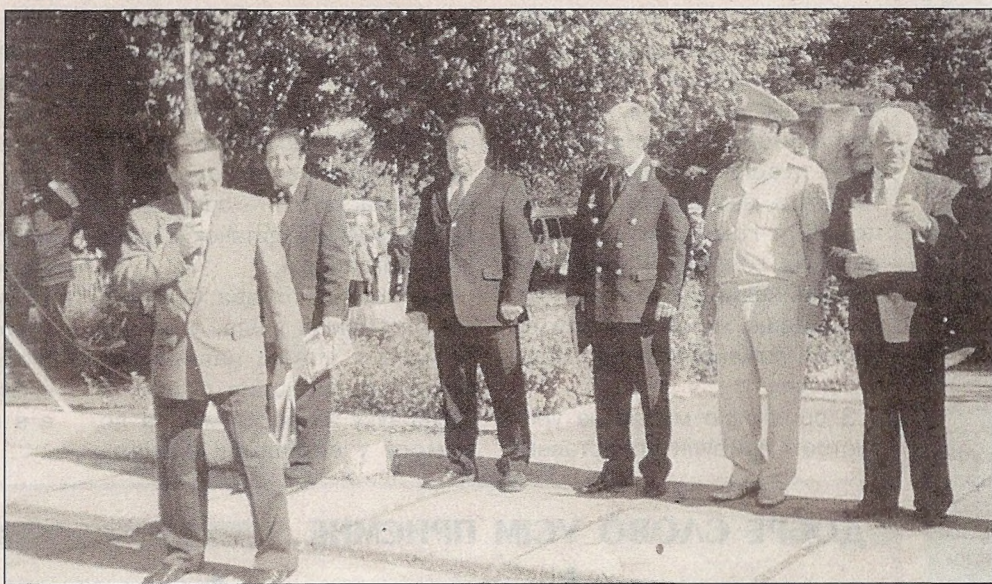
Особую признательность Южной дороге выразил председатель Харьковской районной госадминистрации Н. М. Денисенко, которая, по его словам, оказывает помощь жителям не только Безлюдовки, но и многих других населенных пунктов района, везде оставляя за собой добрый след.

— Я считаю, что Южная железная дорога самая надежная и почитаемая среди людей организации, — сказал Николай Михайлович. — Сегодня в районе, пожалуй, нет ни одного населенного пункта, где бы люди не знали о конкретных делах ЮЖД. Она помогает нам буквально во всем и я благодарю Виктора Николаевича Остапчука, его команду за то, что железнодорожники занимаются газификацией, водоснабжением сел, ремонтируют дороги, школы, детские сады, а ветераны постоянно ощущают не только их внимание, но и материальную поддержку.

После торжественного митинга были возложены цветы к братской могиле от начальника Южной железной дороги В. Н. Остапчука, председателя Харьковской райгосадминистрации Н. М. Денисенко и председателя райсовета В. П. Збукаря. Затем перед собравшимися выступили творческие коллективы Центрального дома науки и техники ЮЖД.

Виктор НАУМОВ.

НА СНИМКЕ: во время торжественного митинга.

СПАСИБО ВАМ, ШЕФЫ!

В БЕЗЛЮДОВКЕ работники Южной железной дороги, прямо скажу, проделали огромную работу. Она всем заметна и многие жители нашего поселка о ней знают.

Особенно мы благодарны железнодорожникам за то, что они отремонтировали фасад и внутренние помещения детского сада, во дворе привели в порядок пешеходные дорожки, в детских павильончиках появились репродукции картин по мотивам народных сказок. Теперь в детсад приятно зайти и детям, и их родителям. Словом, такого ремонта у нас никогда не было.

До этого ремонта помещений мы делали самостоятельно (что-то подбедлаивали, что-то подкрашивали), но они, конечно же, не отличались таким качеством. Тот, что сделала железная дорога — высочайшего уровня. В этом не трудно убедиться, зайдя хотя бы к нам в библиотеку, которая располагается на первом этаже детсада.

Ее сегодня просто не узнать. Вот комната, которую они полностью пре-

образили. Прекрасно отделаны стены и потолок — одно загляденье. Сегодня к нам приходят люди полюбоваться тем, что сделала Южная железная дорога. Кроме того, железнодорожники завезли к нам новую мебель — столы, стулья. Удобные и красивые.

Спасибо им за помощь нам и нашим детям.

Но работники Южной не только оказывают нам помощь с ремонтом, они еще и очень внимательные люди. Например, меня поздравили с всеукраинским Днем библиотек, а всех учителей нашего поселка — с Днем работников образования. А это, согласитесь, всегда приятно.

Говорю это к тому, что железнодорожники кроме своих строительных работ еще вникают и в нашу жизнь, интересуются нашими проблемами. А это радует. Надеюсь на дальнейшее сотрудничество с нашими партнерами и шефами.

Валентина КОВЧУЖНАЯ, заведующая библиотекой.

Помогли школе

МНЕНИЕ ПЕДАГОГА

Педагогический коллектив и родители нашей школы благодарят работников Южной железной дороги и ее начальника Виктора Николаевича Остапчука за огромную помощь, которую они оказали в подготовке школы к новому учебному году.

Железнодорожники закупили для учеников начальных классов два комплекта школьной мебели, во дворе построили площадку с твердым покрытием, к ней проложили пешеходную дорожку. Кроме того, они окажут помощь в переводе котельной с твердого топлива на газ, приобретут для школы компьютер.

Вы бы посмотрели как радовались наши дети и их родители новой мебели, которая не менялась около пятнадцати лет.

Я не помню, чтобы еще какое-нибудь промышленное предприятие нам оказало столько помощи, сколько сделала для нашей школы Южная железная дорога. Огромное спасибо железнодорожникам за это.

Юрий КРАВЦОВ, заместитель директора Безлюдовской общеобразовательной школы № 2 по воспитательной работе.

ДОБРОЕ СЛОВО ВСЕМ ПРИЯТНО...